

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4Nt/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010407
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Mačura
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8117010407.2

Uznesenie

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Mariána Mačuru a prísediacich I. S. H. P. X. na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2017 v Prešove podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku vo veci návrhu na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd zamietá návrh na obnovu konania, ktorý podal odsúdený H. R., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X. XX, Ž., v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 4Nt/8/2017, ktorá bola právoplatne skončená rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov, sp. zn. 3Rtv/127/1990 zo dňa 14. 11. 1990.

odôvodnenie:

Dňa 2.3.2017 bol tunajšiemu súdu doručený návrh H. R. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Vojenskom obvodovom súde Prešov pod sp.zn. 3 Rtv 127/90, v ktorom bol Vojenským obvodovým súdom Prešov zrušený rozsudok z roku 1983 vo výroku o treste a novým rozsudkom zo dňa 14.11.1990, sp. zn. 3 Rtv 127/90 uložil podľa výroku I. pri nezmenenom výroku o vine nový trest v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne.

Ako navrhovateľ uviedol v návrhu, rozsudkom Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica zo dňa 21.3.1983, sp. zn. 2T/29/83 bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených službách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne. Dôvodom bolo to, že navrhovateľ kvôli svojmu náboženskému presvedčeniu svedka Jehovového odmietol vykonať vojenskú základnú službu. Následne Vojenský obvodový súd Prešov zrušil rozsudok z roku 1983 vo výroku o treste, keďže súd dospel v rehabilitačnom konaní k záveru, že na navrhovateľa je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, avšak postačí i trest pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V návrhu na povolenie obnovy konania navrhovateľ poukázal na nové skutočnosti súdu skôr neznáme, z toho najmä, že súd v pôvodnom i rehabilitačnom konaní predpokladal, že navrhovateľ je povinný vykonať vojenskú službu, čo však nebol. Navrhovateľ totiž dňa 22.12.1981 uzatvoril pracovnú zmluvu s OKR dŕl 9. května, k.p., U., s tým, že sa s účinnosťou od 27.1.1982 po dobu troch rokov zaväzuje pracovať kdekoľvek v podzemí v rámci organizácie. Z uvedeného dôvodu sa na neho vzťahovalo oznámenie Ministerstva národnej obrany a ministerstva palív publikované v čiaske 41/1958 Ú.I. o úprave povolávania baníkov uhoľných baní k výkonu základnej (náhradnej) služby, preto navrhovateľovi nemal byť žiaden povolávací rozkaz vystavený, prinajmenšom do 27.1.1985, kedy mu končila pracovná zmluva na prácu v podzemí, pretože o povolanie k vojenskej službe nežiadal a pracoval u uhoľnej bani v podzemí.

Ďalej navrhovateľ v návrhu poukázal na niekoľko rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva, napr. na rozsudok zo 7.7.2011 sp.zn. 23459/03 vo veci P. X., podľa ktorého perzekúcia kvôli odopretiu vojenskej

služby z náboženských dôvodov je porušením čl. 9 Dohody o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V tejto súvislosti navrhovateľ má za novú skutočnosť to, že nebolo dostatočne vykonané dokazovanie prostredníctvom podzákonných noriem zaisťujúcich praktickú realizáciu slobody svedomia a náboženského vyznania a súvisiacej pracovnej zmluvy.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu, najmä s návrhom na povolenie obnovy konania, pracovnou zmluvou, úradným listom 1958 časťka 48, s obsahom spisu sp.zn. 6Nt/6/2014 a z neho najmä s rozsudkom Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/29/83, rozsudkom Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica sp.zn. 3T/78/86, rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 3Rtv/127/90, z čoho zistil nasledovné:

Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica zo dňa 21.3.1983 sp.zn. 2T/29/83 bol H. R. uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny, pričom navrhovateľ mal byť odsúdený za to, že odoprel vykonať vojenskú službu, pretože sa to priecí jeho náboženskej viere a presvedčeniu Svedka Jehovova.

Následne rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 14.11.1990 sp.zn. 3Rtv 127/90 pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku VOS Banská Bystrica sp.zn. 2T/29/83 zo dňa 21.3.1983 bol H. R. odsúdený k trestu odňatia slobody na 15 mesiacov nepodmienečne so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny. Naproti tomu bol oslobodený spod obžaloby OPv-92/86 zo dňa 30.5.1986.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť, okrem iného, iné rozhodnutie o vine.

Súd však poukazuje na to, že navrhovateľ žiadal povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Vojenskom obvodovom súde Prešov pod sp. zn. 3 Rtv 127/90, kde v zmysle zákona č. 119/1990 Z.z. si odsúdený podal návrh na prieskumné konanie, na základe ktorého súd rozsudok Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/29/83 zo dňa 21. 3. 1983, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. zrušil len vo vzťahu k trestu, pričom výrok o vine z tohto rozsudku zostal týmto zrušením nedotknutý. Navrhovateľ však v danom konaní predstavil nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o vine, avšak toto nebolo a nemohlo byť predmetom súdneho preskúmania, keďže navrhovateľ podal návrh na obnovu konania v tzv. rehabilitačnom konaní, kde súdy rozhodovali len o treste vo vzťahu k pôvodnému rozhodnutiu o vine.

Záverom súd k samotnému posudzovaniu dôvodov pre obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku uzatvára, že skutočnosti, ktoré navrhovateľ uviedol v návrhu ako novoobjavené skutočnosti (oznámenie Ministerstva národnej obrany a ministerstva palív publikované v čiastke 41/1958 Ú. I., pracovná zmluva) nemajú vplyv na výrok o treste rozsudku Obvodného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Rtv 127/90 zo dňa 14. 11. 1990, keďže majú skôr dosah na prípadné posúdenie viny, avšak to nebolo možné zhodnotiť v konaní o povolení obnovy konania vo vzťahu k predmetnému tzv. rehabilitačnému rozsudku.

Z uvedeného je zrejmé, že v posudzovanej veci neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, preto súd zamietol návrh na obnovu konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom Okresného súdu Prešov. Sťažnosť má odkladný účinok.